

Köszöntés húsvét utánra

Krisztus feltámadott, valóban feltámadott! – ennek az eget-földet rengető, felszabadító tudásnak a húsvét hajnali megtapasztalásához képest ugyan mit is számít a karantén, vagy az, hogy nem a megszokott szakrális tereinkben ünnepeltünk? Épp ellenkezőleg: a feltámadás bizonyossága segít abban, hogy újrafogalmazzuk várakozásunk cél-okát a családi, gyülekezeti, testvéri, baráti közösségek visszatérésére.

De vágyakozásunk, hogy újra együtt éljük át Krisztus Urunk ünneplését és az úrvacsora kegyelmét, miért is szóljon a régi visszatérésének óhajtásáról? Készüljünk templomaink újrainyitására úgy, mint az újabb esélyre! A 2020. év húsvétja egy próbatétel kellős közepében talált minket. Különösen azokat, akik betegeket ápolnak, rászorulókat gondoznak, biztosítják a mindennapjaink életét – adjunk hálát a munkájukért, áldozatukért.

Magyarországi evangélikusként életmódunk és egyháziasságunk kihívása, hogy képesek vagyunk-e megtalálni az új bort és hozzá az új tömlőt (Mt 9,14–17): vagyis, túllépni a végletekig fokozott kifelé mozgásunkon/tekintésünkön, rítusaink időnkénti abszolutizálásán, és a többi emberrel közös érdekeink alá rendelni a saját egyéni mindent-akarásunkat?

Teológiai frissülés, egyházépítési elszánás, láthatóan evangélikus társadalmi jelenlét, személyes tanúságtétel – indítson minket erre Jézus győzelemvétele a reménytelenség felett, nyissuk ki majd erre a templomainkat újra!

Dr. Fábri György

egyházkerületi felügyelő

Magyarországi Evangélikus Egyház – Északi Egyházkerület